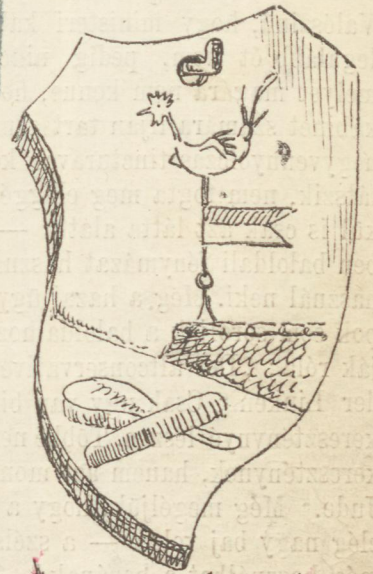

BORSSZEM JANKÓ

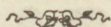

A
NEMZETI
CASINOE

Hires férfiak arezképcsarnoka. II. Zsedényi Eduárd.

HIRES FÉRFIAK ARCZKÉPCSARNOKA.

II.

Zsedényi Eduárd.

Ezennel bemutatjuk olvasóinknak az 1848 előtti korszak mumiáját, eleven kiadásban. Élő mumiát eddig semmiféle ritkasági kabinetben nem láttak olvasóink. Valószínű, hogy ministeri kabinetben sem látandják; legalább öt nem, pedig nincs oly balzsam és kenőcs, melyet magára nem kenne, hogy egy minister-raritási kabinet számára ifjan tartsa meg magát. Pár év előtt a negyvennyolczas tincturával kezdett élni, de az, úgy látszik, nem fogta meg eléggé. A világ mikroszkop nélkül is csak azt látta alatta — a ki volt. Legujabb időben baloldali fénymázat használ, ő használja, de az nem használ neki. Még a hazai ügyekben járatlan bécsi lapok sem sorolják a baloldalhoz, hanem csak azt mondják róla: „Der altconservative Zsedényi stimmte mit der Linken.“ Csak úgy van biz ő, mint mikor a zsidó kereszténynek lesz. Többé nem zsidó; de senki se tartja kereszténynek, hanem azt mondják rá: „Ein getaufter Jude.“ Még megéljük, hogy a szélső balhoz áll, ami elég nagy baj volna — a szélső balra nézve. És így még használhat a hazának!

B. J.

APRÓSÁGOK.

Ki oly állást foglal el a társadalomban, mint én, annak nem marad egyéb hátra: mint tapodni, gázolni, piszkolni mindent, különben el van veszve.

Csernátoni.

Ha szégyelném magamat, el kellene bujnom. Minden erőm ott rejlik, hogy nem szégyenlem magam.

Csernátoni.

Minek is szégyelném magamat, ha barátim nem szégyellik magukat?

Csernátoni.

Ha kiméltetni akarsz, ne kiméld a becsületes embert.

Csernátoni.

Mikor a császári királyi „Budapesti Hirlap“ba irtam párisi leveleimet, nem hittem volna, hogy még valaha a „Honba“ fogok irni; és egykori collegáimat „irodalmi brávoóknak,“ — magamat pedig politikai jellemnek gunyolni.

Csernátoni.

Némely ember olyan mint a hamis bankó — csak forgalomba kell hozni s aztán évekig elforog az értékes pénz közt.

Csernátoni.

MADARÁSZ JÓZSEFNEK

márczius 19-én.

Ez napon, szent József fényes napos napján
Márcziusnak tizenkilencedik napján,
Ragyogó nevednek az forduló napján
Állunk te előtted, térdet fejet hajtván.

Jó zseb vagy te József, azaz hogy tarisznya,
Az magyarok jussát abban hozzák vissza,
A kit Deák Ferencz nyalábra ott visz la!
Ó nép, lám Árpáddal német disznót hizlal.

Csutura is vagy te, ó Madarász József
De kotyogásánál ajkadon a szó szebb
Inynya te belőled isten bizon jó seft,
Sokval fölülmulja a kőbányai jó sert.

A csutura és te megegyeztek abban,
Hogy szörnyen hallgattok józan állapotban.
De hogyha megteltek édes honi szeszszel,
Megtelik hazánk is demokrata neszszel.

Mit is mondott hát csak a kabai asszony?
„Me is innók, vagy mi!“ Mért epeszszon a szomj?
Demokrata tollam egriben fűröszötöm,
Az hazafiságra kell-e különb ösztön!

Hej Madarász József ország csutorája!
Mindig jó kedvünkre kótyogott a szája,
S hogy mindig kótyogjon, kívánva kívánjuk,
Hidd meg, nem támad hireden e mián luk!

Kedves Lsigó báro!

Kérlek a „Pesti Napló“ ez idei x. szá-
mában van egy cikk yx. aláirással, melyben vannak
úemiek, mire én körülbelül meg tudnék némileg fe-
lelni, emnélfogva kérlek, tudasd velem ki lappang
azon yx alatt, hogy tudjam, ha szóba állhatok-e
vele és nem tartozik-e a journalisten-caucaillehoz
és felelhetek-e neki obue mir uake zu treten. Adieu!

Pest stb.

Béla gróf.

A SOROK KÖZT.

A „Nép Zászló“-jának cikke a hogy a szerkesztő írta, és a mit gondolt alatta.

Óh nép! A közvélemény ezen egyedül valódi képviselői kik lapunkban találják föl hazafias demokratikézik: Bizony keserves nekem ilyen ostobaságokat írnom, hanem ma kus gondolkozásuk hű tükrét, ne sajnálják ezután is is rám üzent a kiadó, hogy ha a népet nem tudjuk jobban „megdolazon pár garaskát melyet lapunkért fizetnek, mert higozni“, — akkor megfogynak az előfizetők; ha pedig megfogynak az szen roppant áldozat az, melyet mi a haza oltárára teelőfizetők, akkor ő megszünteti a lapot. Ez nagy baj volna rám nézve; szünk, mert mi e censurás és esküdtszékes despotismus havonkint ötven forint deficit a budgetben! Pedig már Nellinek arany alatt vagyunk veszélyeztetjük az által, hogy hirkarpercezet ígértem! Mily istenien játszott tegnap is. Hanem az a lap kiadásába fektetjük, és személyünk feje fölött állanMolnár nagyon is nem szinpadiasan, nagyon is forrón csókolta meg . . dón lebeg a damokleszi kard. Anynyira megy már a korlevágom a fülét a gazembernek! . . Ugyan mit is írhatnék a holnapimány bérencei általi terrorismus, hogy véleményünket számba? Ha fejem tetejére állok, sem jut már új frázis az eszembe. Itt szabadon elmondani tilos; ennél fogva kérjük olvasóin van Ordits Pista cikke; ez jó hosszú, betölti félig a lapot; eszevekat, ne feledjék el, ha cikkünket üresnek vagy érthetetlenül dühös; — hanem iszonyatosan együgyű, és tele grammatikátetlennek találnák, hogy a sorok közt is kell olvaslan, szintaktikátlan provincialismussal! Egyébiránt ha őszinte akaniok, mert ott van a java annak, a mit mondani akarok lenni, magam sem írok másképp e buta népnek, mely a mi lapunkra rünk, ott találni legigazibb, legmélyebb érzelmeinket. még f i z e t is. Neki minden jó; csak ingyen dohányja legyen. Ezt peLapunk ezután is a nép javát fogja előmozdítani. Akarodig — ígérünk neki. Sokkal nehezebb volt a Schmerling-Zichy lapokba juk, hogy a magyarnak adjon az Isten bő termést, olirni az én munkatársaimnak. No de a mi igaz, az igaz, így dicsekednek csó kenyeret; drága buzát a németnek. Szabad legyen előttem, nem fizettek rosszul . . . Az ördög bujjék abba az Áldorba, az a magyarnak akármenynyi dohányt természeteni, és a ugyan eltalálta! Az én utleírásaim és országgyűlési beszédeim a kukormány kötelessége legyen arról gondoskodni, hogy tyának sem kellene, míg a Kossuth-albumok, Kossuth élete és halála annak mindenkor készpénzen vevője legyen. A vasutae s a többi humbug-album bőven hajtottak. Ha ezekből egyszer kifokon járhatunk ingyen; adót ne a szegény nép fizessen, gyok, beszélt ma nekem az én vicze-szerkesztőm, majd meggondolom hanem a gazdag kormány fizessen neki. Legyen ma magam! „Andrássy Pressbureauja még mindig nyitva áll előttem,“ ugy-

gyar hadsereg, de minthogy a magyar nép nem szereti mond, „habár copromittáltam is magamat, sőt annál jobb fizetést fognak a rekrutázást — ne legyen szabad besorozni senkit, adni, minél dühösebb oppositót esinálok. Tulajdonkép már meg is untam mig a 65-dik esztendő el nem érte. A magyar ugy is a szélső bal compániát, — és azokat a demokataköri eszmadiákat! született katona; nem kell azt besorozni, se exercézérozni. Rettentő, naiv emberek! Én szemükbe nevetek nekik, csak úgy mint Csak a Deákpárt ráfogása, hogy ez szükséges. Ezt és előbbeni gazdáimnak. Csak ez a mi hazafas kiadónk ne volna oly rémminden egyéb jót, cipót, kalácsot kívánunk mi neked ségesen fukar! Nem akar velünk osztolni, hiába demonstráljuk neki saóh nép! ki lapunkra előfizetsz!

ját lapjában a communismus üdvös voltát. Kevés az előfizető! ez örökös refrainje. Czudarság, hogy mi szereztük neki a százezreket, mi írók, ő füle botját se mozzgatja, ha pénzre van szükségünk. Előlegezést is csak váltóra ad. Hanem előbb utóbb lefőzöm én őt is!“ — Így ez az Áldor gyerek! Élelmes kölyök! Tanulok tőle s ha onnan kikoptam — tudok én meghunyászkodni, ha mindjárt auditor előtt is. Istenem, ha megint olyan 48-as forradalmat pöndörithetnének! De ne ábrándozzál Józsi, a szedőgyerek vár. Irjunk hát megint valami hazafias dörgedelmet. (Leül és írja a nagy bötüvel szedett cikket.)

Hadarász

BORSSZEMEK.

A nép és a mitói.

Lelke a népnek, mint a tó sima tüköre, tiszta;
E tükröt mai nap sok pimasz állja körül
S im, hogy bélyegzett rutságok szembe ne tűnjön:
Felzavarák a tavat, összetörék a tükört!

Henczegők.

Zágrábban Szubotics henczeg legjobban, a Bachhős,
S itt? A veres toll, és közte a sok Szubotics.

Miklós ur.

(I. „M. Ujság“ 64. sz. tárczáját).

Már oda a dús ér; hályog nehezült szem-erére,
Sőt apad és sorvad még agya fő-ere is.

Kőrös — Kecskemét.

Jaj neked Nagy-Kőrös, de letett Kecskemét!
„Eösi dicsősséged“ hogy szerzed vissza most?
Van egy jó tanácsom, ha észszel felélnéd,
Add oda Gubogyit, kerítsd meg Asztalost!

RÁSPOLY.

BÉCSI UTAM.

Ó nép! Miólta zsandárommá szegődvén Böszörményi s így gátoltatván megírni, — azaz korlátoztatván, a hazaárulókhoz közeledő, eddigi munkálotunkboni régóta eszközünképeni, de kettőnk magos tehetségét csak szolgálni tudó szerkesztő által, — és nyilvános Bach huszárból pártunkhoz szegődött poeta által arany szavakban nem irhatván meg utam eredményét, teszem ezt eképen mint rendesen.

Ifju polgártársot küldék, szaglászataébóli jeles tulajdonoságáni tapasztalás folytán megbizható — menyinyire haladt Grivicic horvát társunk, ki titkon egy célzati törekvésében — még más derék hazafiak, Miletics, Dobránszki, Hodossiu — társunkkol egyetértvén — jelenté, viz-zavarodásábóli jó halászatrai reménységünkbeni örvendetes állapotunk. Grivicic megtámadta a honvédekrei vonatkozásali ovatiójában a delegatiót.

Estve menve leszek Carl színházbo, óh nép Gallmeyernek kit hazafi keservemben Pesten áruló országgyűlésbeni jelenlétembe bámultam, látni szép előadású s cancantánczó széprei hajlandóságóbóli igyekezetem vezetése sugallatában élvezendhetett szoknyalebbentő rugdalmányait.

Delegatio dögrovásoni remények megvalósulásábóli bizalom teljesülése szent hitemmé érlelődvn, óh nép!

Kútba esett a remény!

Józsefvárosboni fogságóbóli emlékembei visszaélés üldözvén álmomban, Várodi ezredes képe üldözvén, kinek szigoru penészszel prémezett fogságóbóli alázatos Brutus beszédem általi sikertelen kérés — társoim erős magatartása s nem rosszabb állapot, de megbecsültetés jutván részökre — két varju felrepülése lábom alatt, — nagy ijedelemmel ébredezésre keltett reggel.

Mondja még valaki, óh nép! varju ki nem vájja varju szemét! Ime egy tábornok kimondván, a delegatio színe előtt, hogy a másik nem ragaszkodván a beszédhez horvát hazafi Strossmayer-féle nyelv szóltábóli megütközését kijelenteni tudja, meghazudtolván, hazugsággal bélyegezvén, megszegyeniti a társát. Hol van a zavaros? Hol a halászat?

Oda legyen hát mi reményünk, óh nép! ? És a sok democrata-kör várakozása! És a sok saját kebelünkbeni áruló kégyó Böszörményi et consortes! Mégis többet tesz az a Böszörményi mint hittem! Lapom pártoláso jeles; ámde „Magyar Ujság“ szerkesztője martyr, sok előfizető bolondul, negatív öröm hozzám jövén vidéki fáklyászene kilencz lángjánál, nincs meg a megfelelő pártolás. Csernátóni boldog, Keglevich, Jókai rúdas, ép körmökkel sült gesztenye kapársra. Utazási rajzom bár veres üldözés barbar kezekkel vezetett vértlázító kegyetlenségek hajhászat után sötét nyiroktele börtön két uj penész borította szőrcsuha szalma fedezése — így mondván el ezt, kötelmem szerént az országgyűlésen — meggémberedett tetemnek gyengült ujjaivali forgattatása

a tollnak, hozzám pártolásra lölkösítenek óh nép! és ohajtásambon égő forró lehellel zengem hő imámat vajha 9 szál fáklyo helett 9 szál előfizetőt szerzettetek volna.

Általom történhetne még lerajzólódása is a Schwen-derbeni és egyéb színházakboni éldeléseim történetének élédbe, óh nép! Leírása annak mint udvaroltak hivednek a kecs-hölgyek és bájdelnök, büszkeséggel töltené el kebeleiteket. Ámde a haza szomorú és így nektek ezt tudni nem esmérem el czélerányosnak.

Hadarász

Mindent elvesztettünk!!

Kérdés: megmaradt-e még is valami?

Felelet: meg; még pedig a következő ráritások a következő uraknál:

Nagyságos Rákóczy Jancsi urnál

a pestvármegyei conventionátus főnotáriusság és kebelében a szende forradalom.

Nagyságos Vidacs Jánosnál

a politikai gépesség és a kecskeméti gőzcséplők.

Méltóságos Patay bácsinál

a debreczeni vinkó, demokra pipa és ellenállhatlan fokoskodás.

Halász Bódi bátyámnál

a mindig szólhatnám és mindig oly — bölcsen!

Kállay Ödönnél

a philosophi levelek, — és az 1849-ik évben Komárom-varában felszámított 40,000 pengő forint áru paprika.

Jókay Móricznál —

Csernátóni.

Csernátóninál

a dicső mult, — a nagy jelen, és a kétes jövő mellé a verkli.

Szokoli Victusnál

a háromnapos nyafogó „demokracia.“

Czigány Jánoson

az önbirálaton kívül a Bach-bőr.

Átkor Imrében

a párbajnoki schmerlingredienziák.

Sáfrány Titusnál

nehány ebadta koszos forint utáni lelkendezés.

Asztalos fiskálisnál

a kriminális actio.

Hadarász Józsepnél

az amerikai élelmények megemésztésére kárhozott 40 előfizetőből 29.

Gunár Matyinnál

a finom elme és kaszányaló fantázia.

ÁRVA MISKA

HETI LAMENTARIUM.

Hétfő, márczius 1.

Szörnyű eső; bizonyos kőpönyegforgatók kifordítják a bundát.

Kedd, márcz. 2.

Azt tartja a példaszó: holnapután kis kedden, borjunyuzó pénteken. Hajh! Nemcsak pénteken nyuznak már bennünket.

Szerda, márcz. 8.

Sűrű köd; bizonyos kormány bizonyos szándéki eltakartatnak.

Szomorisztikus

hetilaposság.

HETI LAMENTARIUM.

Csütörtök, márcz. 4.

Kisüt a nap; de bizonyos zászlón megakadva bizonyos felhők mögé vonul.

Péntek, márcz. 5.

Nagypénteken holló mossa a fiát. (Ugy ám, ha megengedi a fiskus.)

Szombat, márcz. 6.

Megjelenik az „Árva Miska.“ Hajh! meddig veri még az Isten a magyart!

Születik minden **vasárnap**, haldoklik minden nap. — Előfizetési díj: negyedévre 1 kvótás frt. 50 közösügyes kr. — Minden előfizetési pénz az „Árva Miskához“ küldendő.

ÁRVA RIGMUSOK.

Szomorú a magyar nóta
Hej, mert olyan nagy a kvóta!
A bajok legnagyobbika
Hogy még mindig van trafika!

Kezünkön csörög a rabláncz —
Nyakunkon a magyar fináncz.
Rozsdás hajh, a régi kengyel
Ámde csillog az új rendjel!

Eduárd és Kunigunde
Kunigunde és Eduárd.
Százszor irtuk — s irjuk folyvást
Hajh! mert bizony nem tudunk mást!

Á. M.

Heti krónikus nyavalya.

Panaszolva jegyezgeti *Árva Miska*.

Lőn pedig ebben az esztendőben, hogy az „Árva Miska“ előfizetői nagyon megfogyatkoznak vala. Árva Miska pedig azt gondolván, hogy az „Üstökös“ nevezetű bolond ujság azért örvendez nagyobb applaususnak, mert a baloldal politikáját követi: fogta vala magát és szintén átcsap vala a másik oldalhoz, hogy praenumeransai megszapordnának. Ámde azok meg nem szaporodának vala. És mondá Árva Miskának Gustavus Emich: édes szógám Mihál, a dolog nem jól áll! És mondá Gusztavus Emichnek Árva Miska: édes gazdám Emich, meiner

Seel' ich schäm mich! Hogy ne menjünk hátra, nincsen egyéb hátra, átcsapok a szélső balhoz bizonynyal még máma! És monda Árva Miskának Gustavus Emich: Jaj öcsém Miska, előttem az tiszta, hogy azt a sok praenumeráns, már nem hozod vissza! És mondá Gustavus Emichnek Árva Miska: Haj Emich, nem, nem! Szélballá kell lennem s felkapok, ha Madrász József diccsőségít zengem. Viczezelem a kvótát, hajtom ezt a nótát s garmadába gyűjtjük megint a német banknótát. — Emich Gustáv felment, Árva Miska elment — a balog szél árva lapot szomoruan lebbent.

Garaboncásságoskodások.

A bazilika beomlott. Ez aztán épületes látvány.

A Dunát szabályozni akarják, Bécsben jobb szeretnék, ha a Tiszát szabályoznák.

Tegnap egy szegény cigány aszszonyt zártak be. A politikának is vannak **czigányai** — hát ezeket mért nem zárják be?

Azt mondják, hogy közösügyes kormány. — De bizony **közösügyeslen** az!

Tintanyalói, félhivatalos ujságíró, azt híreszteli Garaboncás deákról, hogy az „Árva Miska“ előfizetőit megszők-teti. Szegény Tintanyalói azt hiszi, hogy Garaboncás is olyan Kőpönyegforgatósi mint ő. Ha, ha, ha!

A csacsi.

Olvasóink előtt nem ismeretlen ez emberséges álat. Finom hallása van, mert hát tetszik tudni, jó tag is volna, az akademiára azt a jó viczet csinálta, fülei vannak, mint bizonyos minisztereknek. (Tetszik érteni a viczet?) Jelszava: **ia, ia!** Bizonyos jobboldali szónokokat hoz emlékezetünkbe ez ordítás. (Megint egy vicz, melyre különösen figyelmeztetjük a nyájas olvasót.) A nyájas olvasóról jut eszembe a nyáj, melynek vezére a csacsi. (Tetszik érteni a finom példalózást?) A csacsi szereti a bogán-csot. Bizonyos emberek is szeretnek (bo)gáncsoskodni. (Az elmés olvasót nem szükség figyelmeztetnünk e szurós élczre). A csacsi vizet is szokott hordani; tehát a csacsi terjeszti a magyar lyrát. (Sehr gut!) A csacsiról még több vicz is jutna még eszünkbe — de az olvasó, ki a csacsit jól ismeri, könnyen eltalálhatja a többit.

Cseveri de Csa—vari.

Árva Miskaságok.

* Árva Miska, mert hát ő akadémiai leveledző, hogy ez olyan émia, a mely igazán a k a d.

* Árva Miska, mert hát ő a Kisfaludy-társaságnak is tagja, e társaságra azt a jó viczet csinálta, hogy már biz az inkább Greguss-társaság.

* Árva Miska, mert hát biz ő a drámabíráló-választmányának is tagja, e választmányra azt a jó viczet csinálta, hogy valamenynyi drámabíráló csak azért dicséri a legroszabbat, hogy aztán jövőre az övé legyen — a legjobb.

* Árva Miska, mert hát biz ő országos képviselő is, azt a jó viczet csinálta, hogy a képviselők saját maguknak apjuk is gyermekök is — lévén ők **honatyák** és **hazafiak**.

* Árva Miska, mert hát biz ő élczlapot is szerkesztene, mindenfelé szórja a jó viczeket. Tán bizony azért nem jut a lapjának.

A bölcs államférfiak.

Beust. Hát te mért állsz itt?

Andrássy. De te mért állsz itt?

Beust. Azért, mert Jankó rajzolt ide.

Andrássy. No hát én is azért vagyok itt.

Bizonyos nyilatkozat.

(Bizonyos lapból kiirta bizonyos Csipkedy Vidor.)

Bizonyos valaki bizonyos nelyütt bizonyos alkalommal bizonyos emberek előtt rosszivűségből azt a bizonyos hirt terjesztette felőlem, mintha én egy bizonyos hivatalt bizonyosan el nem fogadnék.

Azért bizonyosan mondhatom és kijelentem, mint bizonyosan a legbizonyosabbat, hogy igen is én ama bizonyos hivatalt polgártársaim bizonyos felszólítására elfogadni kész vagyok, még pedig egész bizonyosan.

Bizonyosi Bizonyos.

Zavaros Péter

a nagy politikáról.

Ha tudnám, hol kezdjem, nem volnék nagy politikus, mert akkor csak egy csizmát kellene a kaptafára vernem, aztán így, úgy meg amúgy, volna nekem is jó kedvem, mert ahhoz nem kell valami nagy virtus, hogy az ember felírja a cikk élére, hogy no, most fogják a török bőrért nyuzni és aztán mohamedán hust vágják belőle.

Ha csak tudnám, hol kezdjem, akkor nekigyürkőzném és írnék komoly cikket, de árva zavaros fejem-

mel nem adhatom magamat rá és azzal vigasztalom magam, hogy szégyén ember vizzel főz. Igaz-e, Ott Pál uram? No; azért mondom.

(Folytatjuk minden héten.)

Kis. Mondj egy viczet, te Nagy.

Nagy. Mondj hát te egy viczet.

Kis. Nagyon kvótás állapotban vagyok ma.

Nagy. No, én meg közös-ügyesbe.

Kis. }
Nagy. } Ha, ha, ha!

Felcselleges szerkesztő: **Kálmán deák.**

Handabanderialisták.

I.

Handabandáz a szélső bal,
Nagy torokkal kiabá':
Vérrel szerzett szent hazánkat
A Deákpárt eladá.

Megvallom, e handabanda
Már gyanus szememb rég;
Az kiált tüzet először —
A kinek a háza ég!

II.

Kürtölgeti jó Madarász
Torkán a hogy csak kifér:
Szép hazánkat haj! eladta
A Deákpárt — *semmiér!*

Mintha mondná: ő nem adja
Ily nagylelkűn a hazát.
Ha eladná, talán bizony
Jól fizettetné magát?

Pályázat.

Örök hálaunkon kívül minden kiadott és kiadandó műveink egy tiszteletpéldányával kedveskedünk mindazoknak, a kik számunkra kifundálnak még néhány módot és címet, melyek alatt a Kossuth nevet még ki lehetne zsákmányolni.

Párbaj Imre.
Pecsovics Bertók.
Pozdorjai Sándor.
Morzsányi Demokrata.
Gunár Matyi.
Tutuli Andronikl.

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

A külföldi elegiák írójának. Ön elkényeztetett bennünket. Jobbat várunk.

A. O. Z. Vettük a küldeményt és fogunk használni belőle.

Madarász siralmi olyanok mintha igazán Madarász irta volna. Nincs bennök sem styl, sem mérték, sem gondolat, sem érzés. Ennélfogva nem használhatjuk.

Debreczenbe. Kérjük a folytatást.

Bogarász Andrásnak. A közönség jól ismeri ama „demokratákat.“ Hogy vannak köztök notorius gyujtogatók, váltóhamisítók, bankócsinálók, bachvitések — szintén tudva levő dolog. E fajt nem érdemesítjük arra, hogy lapunkban megemlékezzünk róla. Helyettök ugyanis csak a becsületes hazafi pirul el.

Cs—r L. Ön azt írja, hogy önöknél olyan egyén kandidál, ki ház-alásásért ülte a vármegye börtönét s hogy midőn kikerülve onnan képviselő jelöltül fellépett, csizmaszárát csattogtatva tenyerével így kiáltott föl alpáthósszal: „Ezek a lábak hurczolták értetek, édes

híveim, a vasat 5 esztendeig. Deák Ferencz emberei dobtak a nyirkos börtönbe! Én Kossuth Lajos imádója vagyok, engem választatok stb.!” Szegény Kossuth Lajos!

Bécsbe, P—cz M—r. Hasonlókép kívánjuk. A lap indul.

Fld—y, P e s t. Kérjük szives látogatását a déli órákban.

Magyar Tóth. Jó szándék, hiányos kivitel.

Ráspoly. Az érintett küldeményt, sajnálatunkra, nem vettük.

Nem lehetne még egyszer beküldeni? A mostaniból, mint láthatja, használtunk

G—szti B—i. Nagyon olcsó rimelés. Tán jobb is telik.

Khgy. K. Nem rossz. De miután öntől jót kaptunk eddig — mostani küldeményét félretettük.

2 X 2—4. Nem az, a mit vártunk.

Rótáb. Ön írja: „Az ./. alatt másolatba ide hajlitott versecskét azért küldöm, hogy azt becses lapjába köztudomásra hozni szives kedjen.“ Legyen hát meg önnek kívánsága. „Dalloma“ szószerint így hangzik:

Másolat

PÁNTLIKÁS KIS KALAPOM

(dallomra).

I.

Madarász Hadorász,
Ő hiába hodonáz,
Mebbukott a zászloja.
Oda a democrata.

II.

Mit is ér a sok beszéd,
Hanem hallgatrá a nép,
Mebbukott Madarász
Az igazi hojhász.

B. L. B. Ujváros. Teljesen méltányoljuk önöknek elkeseledését ama rüpkök ellen, kinek hájas eszejárásától csakugy csorog ama siralmas élelzap. A nyilatkozatnak szivesen engedünk tért; de ha azt hiszik önök, hogy rápíritanak ama durva legényre, ugy bizonyosan jobban ismerik őt mint mi.

Nyílt levél Borsszem Jankóhoz.

Balmaz-Ujváros 1868. márcz. 11.

T. Szerkesztő ur! Egy itteni, az édes anyja tejétől ittas firkász városunkat elnevezvén Baromlaknak a „Ludas Matyi“ márcz. 8-án 10. számában azt mondja, hogy: „Baromlakon a fiók szent István társulat a „Borsszem Jankót“ tette hivatalos közlönyévé s egyszersmind az „Ildoktanujának bizalmi szavazatot határozott; nagy készültek történekek a jövő követválasztáshoz is: keresztel és kulacsosul.“

Ezen hazug állítás első részére legyen elég felvilágosításul: hogy itt semmi fiók szent István-társulat nem létezik; hanem igen is van egy józan gondolkozásu egyének társulata polgári Casinó név alatt, melyből ama karakánkodó firkász rakoncátlanokdásai miatt ezelőtt másfél évvel szépségesen kibaboztatott. A követválasztásra nézve pedig megjegyezzük, hogy nem kell ahhoz se kereszt, se kulacs, csak Csalán Péter ismeretes nagy torku kortesvezér és borveder számra.

BALTÁS LEÓ.

Folytatás a mellékleten.

Márcziusi lakoma !

Büvöletes ködfátyolkép 4 jelenetben.

Előadja szabad kézzel :

Demokraty-Baschik

híres mágius.

(Demokratiko - culinariano - socialistiko - gastronomologiko s c h m a r n több rendbeli lefőzésben benn- és felsülésben.)

Személyek :

VIDACS JÓZSI, népszerű gépész. Madarász szerint : gépészű népész.

MADARÁSZ PEPI, nagy-mogul, a kecskeméti fűtykösök basája, ábrándos commis-voyageur, turini apostol, a haza népszázlósa, megfeszített vice-Megváltó kereszt és szögek nélkül, s a haborított rend nagykeresztése.

CSIKY JÓZSI, — zegyib semí.

PATAY PISTA olyan veres demokrata, hogy egribe mártja még a — tollát is.

ÁTKOR IMRE, a „M. Ujság“ harangozógyereke.

ARISTIDESZ, nagy garderobbal bíró kesernyés honfífi, ruhatárában a frakk és szűr egyformán vannak képviselve.

ORMÁNY BERCZI, egyhónapos martyr.

GUNÁR MATYI, bolondgomba-árús és Kossuth-paplan alá takarózó pokrócz-gyár tulajdonosa.

PEMZLI KARCSI, fertály megváltó, magyar Columbus, isten országának felfedezője, elfogad hazafiúi kegyeletből minden adományt 1 piczulától 5 frtig, különben cautio-kerülő macska.

DORONG, } „Matyi“, „Pecsovics“, „Csákány Laczi“, „Demokrata Do-
FÜTYKÖS, } bos“, „Szabadság“, „M. U.“, „N. Zászló“ s egyebek m-
FOKOS, } katársai.
BALTA, }

ÖT SZÁL DEMOKRATA STATISTA.

I. JELENET.

(Szinhely : Csapszék „az vig M. Ujsághol“)

Átkor. („r“ bőrében.) Drum! Drum! Ein gulden, egy forint, olcsóbban is adjuk. Csak nekünk van jogunk márczius 15-ét megünnepelni. Márczius 15-ét csak azért csinálták, hogy mi megtömjük honfii belsönket, bánatos véres roast-befél és márcziusi sörrel! Városligeti korcsmában demokrata asztalokon demokrata tényérokban hazafiúi ételek virítanak. Drum! drum! A ki fizet, az eszik! Demokraták! Együnk, igyunk, teljünk el a nagy nagy napot ünneplő demokrata mannával! A korcsmáros párthivüünk és szájunk izére főz. Drum! Drum!

II. JELENET.

(Szinhely : a „M. U.“ ujdonsági rovata.)

„—r.“ A nép tódul, már 6000 demokrata jelentkezett, 6000 hely bezetzolva van, 6000 villa, 6000 kalán és 6000 kés csörgése lesz a nagy nap ünnephymnusza, 6000 pohár csöngése fogja buzgó sóhajainkat a nagy számüzötthöz vinni, hogy az ál-többség karmai közül mielőbb kiszabaditson! Jöjjetek demokraták!

III. JELENET.

(Szinhely : két városligeti demokrata-omnibusz.)

Madarász. Pista te! Hát csak ez az egy omnibusz indul kifelé? Hm! átkozott népsége! Én 300 személyre rendelttem vacsorát. Ugyan a nyakamon szárad a nagy ünnepe! Ki issza ki azt a sok bort? —

Patay. (keserűen) Ki issza ki? Ki issza ki? Ej Józsi, ej! (Elhallgat, de szemrehányólag köhög.)

Csiky. Ménkü teremtette! Ebben a nemzetben nincs

már ösriadalmi buzgerő! Fene lánczosfűtykösadta! úgy megfeküdte a gyomrukát az a Deák-koszt, hogy a mi egészséges demokrata-konyháknak főztéből nem is kíván.

Ormány Berczi (átszól a másik kocsiból) Sohse aggódjanak dicső pártvezérek! Matyi, Karsai meg a többi megígérték. Künn várnak ránk a mieink.

Madarász. Az igaz, öccs! Künn lesznek már, elkéstünk.

Patay. Ugy ugy ecsém! Hajts kocsis, a ki német anyja van apád fiának!

IV. JELENET.

(Korcsma a városligetben, 300 üres bestek körül 60—80 vendég andalog; köztük az előbbieik és Gunár Matyi, Aristidesz, Pemzli, Dorong, Fűtykös, Fokos, Balta stb.)

Az étlap következő:

Demokrata vastag ételek:

1-ső fogás. { Nemkell-káposzta kirántott esküdt-czombbal.
Hevesi tökkáposzta német berczegővel.
Kecskeméti lenese velő nélkül.

Demokrata husneműek:

2-ik fogás. { Csiky-rostélyos krumplival körülteremtettéze.
Osztrák paczal.
Nyáron sült német, oláh pulyiczkával.
Pecsovics véreshurka demokrata gombával.

Nemzetiségi testvéresülés-falatok.

3-ik fogás. { Kan csuka gyávaságtól remegő kocsonyával.
Dákoromán auflauf ruszinával.
Cseh pimasz.

Gyümölcs.

4-ik fogás. { Miniszteri savanyu szöllő.
Baraczk.

Italok:

5-ik fogás. { Hazafisági extract-likőr.
Kecskeméti csiger.
Martyr-köny (poharanként és itceszámra.)

Madarász (sugva Csikyhez.) Drusza! Kevesen vagyunk, kevesen! mi a ménkü! Imre, mit irta ön, hogy már 6000-en vagyunk?

Átkor (nevetve.) Reklám, reklám! Evviva reklám!

Madarász (magában.) Hm! Ez az est lapos guta a bugyellárisomnak. (Patayhoz) Kevesen vagyunk, kevesen! Rari nantes in gurgite vasto!

Patay (kemény állásban.) Mit? kevesen vagyunk? kevesen? Meglehet, de hát tunk mögött van az egész nemzet! (Éljen!) Longus est post me ordo idem „bibentium!“ (Éljen!)

Madarász (magában.) Szép, szép, de frázis! Itt nem szeretem a frázisokat! Én fizethetem a mulatságot! Megirom Berlinbe, (Vidaachoz.) Pajtás, deficit! Érts belőle. (Patayhoz.) Beszélj már! A demokraták már megették az 1 frt árát s ha nem beszélsz, még többet kívánnak. Frázist nekik, elárult hazát, „eladott jogokat“ — hadd lakjanak jól abból — vagyis inkább, hadd muljék el tőle appetitusok.

Patay (főlkel.) Denique mégis... (Gunár Matyi: „éljen!“) Csiba te!... (Gunár Matyi palaczkát csókolgatva: „ujjuju!“) Elhallgatsz? (Gunár Matyi lebukik székéről.) Beszéljen a kátrányos fityfene! (boszusan leül.)

Madarász (könyezve.) Óh nép! Egy dicső társunk elbukott! Vigyétek ki őt, óh vigyétek ki a mai nap első áldoztattyát. (Gunár Matyi kivivódik.)

Fütykös }
Dorong } (Az üres poharak látása fellázítja vérüket.) Bort! bort!
Balta } bort!
Fokos }

Madarász (felpattan.) Óh nép! A mai nagy nap ünnepeét anyagi túltömötséggel megünnepelni szentségtörés! . . . (Pemzli Karesit fölkelni látja s örömmel átengedi neki a szót.)

Pemzli K. (arcán pythikus szent örvöngéssel.) Szent férfiak! (Több hang: „hat ez miféle apró szent?) Én nemzetem! A szent ígét én hirdetem nektek. (Madarász köhint.) Mint Mózes Sinai hegyén a sugáros tűzbokor mögött, úgy szólok én ti hozzátok a hívők bürejtvényes nyelvén. Csak én mondok igazat! (Madarász köhint.) Csak nálam van igazság! (Ismételt köhintés.) A szent igazság nálam lakozik. Tódulj hozzám én népem, bódulva tódulj karjaimba! . . .

Aristidesz. (Madarászhoz.) Mester, ez az ember elfogossa minden praenumeránsunkat, toasztban colportálja az ujságát.

Madarász. (Átkorhoz czédulát ír.) „Szakitsa félbe . . . lelkes toaszt . . . üzenet Turinba . . . telegramm . . . hadd takarodjanak már haza . . . nincs több bor és Pemzli haranguroz.“

Átkor. (félbeszakítja Pemzlit, ki néma megadással lekuksol.) Ül le, Pemzli! — Demokraták! Turin . . . számüzött . . . a nagy és kicsinyek . . . telegramm . . . 3 frt . . . 80 szó . . . nép milliói velünk esznek . . . mi csak 80-an . . . de a nép utánunk indul . . . Éljen!

Demokraták. Nem megyünk! Csak azért is itt maradunk! Bort, bort! (Döngetik az asztalt.)

Madarász. Ha telik, placeas! Én a hazának ma eleget áldoztam. (Harsogó kiabálás: „bort, bort!“ Hősök eldölése, csókolózás, puzsi, éljen, le vele!)

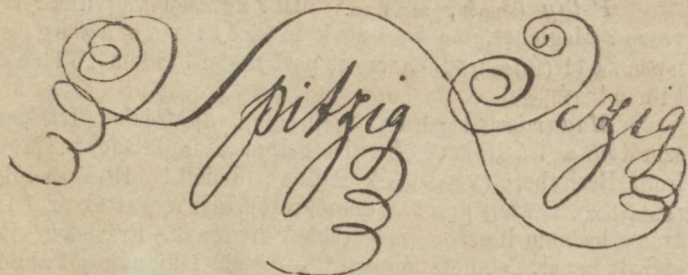
Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, Béla utca 3. sz.

Rajzolja: **Klics Károly.** — Metszi: *Pollák Zsigm.*

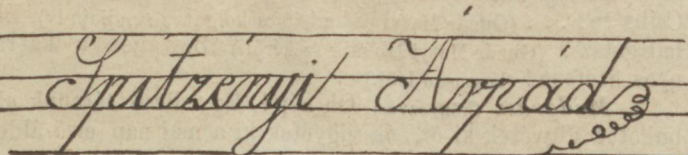
„Spitzig Iczig naptára 1868-“ra

kostál keresztényeknek 1 forint, 10 krajczér

hiján, zsidóknak 90 kr.

A „Babszem Jankó naptára 1868-ra“ 20 kr.

MÖSSMER JÓZSEF

rumburgi vászon-raktára

a menyasszonyhoz

uri-utca, a zsbárus-utca sarkán 16.

Pesten, ajánlja jól felszerelt áruraktárát a legolcsóbb meghatározott áron. 14 (2-2)

Előfizetési felhívás

a

Magyarország és a nagy világ

czimű

legelterjedtebb, legnagyobb képes hetilapra.

A kik gyakran találkoznak a magán életben, bizalmasan és röviden köszöntik egymást. Így van ez a nyilvánosság terén is s midőn mi az évnegyed végén most ismét bekopogtatunk előfizetőinkhez ez ivvel, oly régi ismerősökre bukkanunk mindenütt, hogy ez örvendetes körülmény a hosszas szószaporitást szintén fölöslegessé teszi.

Ki a nagy közönség ingatagságát ismeri: nem fog csodálkozni, hogy örvendetesnek nevezzük e tapasztalást. Hisz működésünk egész jutalma, törekvésünk legméltóbb viszonzása van kifejezve abban. Bizonyosság, fényes bizonyosság az, hogy lapunk jó uton halad, s el nem hagyva, sőt utol sem érve nagy számú versenytársaitól, alak, minőség és mennyiség tekintetében egymaga még az napi sajtóuk széles mezején, mely a képes lapok külföldön már rég megoldott nehéz feladatának teljesen megfelelni igyekszik. Hazai viszonyaink és aránylag kis számú olvasó közönségünk sok oldalrólú igénybe vételét szem előtt tartva nem is kis érdem az t. közönség; s csak sankadatlan erőfeszítés, buzgalom és a t. közönség áldozatkészsége kívántatik hozzá, milyennek a miénket tények bizonyítják s milyen vállalatunk életét és fönmaradását mégsem biztosítná, ha a magyar közönség támogatása ezuttal a szokott arányokon túl nem terjeszkedik vala s a „Magyarország és a nagy világ“-ot állandó kitaró pártolásra képesíteti a mozgalmas idő sokféle követelésének kielégítésére.

Égész multunk de különösen a legközelebbi vezetés minden száma tanuskodik, hogy e részben nagyitással senki sem vándolhat s azon idő szerű és gyönyörű képek, melyek hosszú sorozatára büszkén utalunk, épu, mint a gazdag, változatos és legkitünőbb nevekkel aláirt czikkek, költemények, beszélyek stb. fölmentenek attól, hogy igérete khez kellenék folyamodnunk jóakaróink rokonszenvének a jövőre is kiterjedő biztosítása végett.

Röviden csak annyit mondunk hát, hogy leszünk, a kik voltunk, legfő büszkeségünket helyezve abba, hogy a téren, melyet elfoglaltunk — nemcsak megszerezni, de megőrizni is tudtuk a közbizalmat.

Uj műlapunk — legközelebbi félelvi műlapunk méltó utóda lesz, melynek művészi kivitele, sőt tárgya is, „Kossuth Lajos bucsuja a haza háttarán 1849-ben.“ színyomatban, életét ábrázoló szelrajzokkal — általános rokonszenvre és tetszésre számíthat. A főnebbiek után nincs okunk tartani hogy az új évnegyeddal a pártolás lankadjon irányunkban. Ellenkezőleg, fokozódását nyugodalommal írjuk le, hogy az eddigi előfizetési föltételek jövőre is maradnak. Kelt Pesten 1867. évi decemberben Gyűjtőknek 8 előfizetű után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk. Az előfizetési pénzek küldendők:

Ifj. Deutsch Mór,
kiadóhivatalának, Pesten, Dorottyautca 11. sz.

Előfizetési fölhívás

KÉPES VILÁG

cimű szépirodalmi és ismeretterjesztő képes folyóíratra.

Évenként 400 képpel, több regény, sok beszély és számtalan cikkel.

Bármily rövid is egy negyedév: kellő buzgalom mellett mindig alkalmas emelkedési lépcsőül. Nálunk nem hiányzott a buzgalom s azért joggal mondhatjuk, hogy vállalatunk az ujévihez képest ismét magasabb álláspontot foglal el s így közelebb van a tökélyhez is, melyet elérni minden téren állandó törekvése szokott lenni a nemes ambíciónak.

Nem hisszük, hogy közönségünk ezt észre ne vette légyen; kitartó részvétét s olvasó körünk folytonos szaporodását mi legalább egyébbel, mint ezzel nem véljük indokolhatónak. Köszönjük a jóakaratot s kérjük azt továbbra is.

A szépirodalom ugyis nemcsak nálunk, de egész Európában mostoha gyermek lett, kit a politika, a hiúság és az anyagiasság százféle igényei mellett alig valaki méltat figyelemre... Annál melegebben, annál összetartóbban kell hát, hogy azok fölkarolják és ápolják, kik a költészetet és termékeit nem tartják komoly időkhöz nem illő czafrangnak, hanem annak, a mi: t. i. a komor életet besugárzó, a rideg valóságot enyhítő fönséges, isteni adománynak.

Ily felfogás vezetett minket is, midőn a „Képes Világ“-ot alapítók s a hazai és külföldi kiváló költői elmék oly gyűlhelyévé tevők, hol legjelesb alkotásaikat koszoruba fűzve lelje az olvasó. Innen van, hogy ugy eredeti, mint fordított közleményeinkmind az irodalom javából valók, melyek a legkellemesb szórakozás mellett egyszersmind gazdag tanulságot is nyújtanak.

Kiadónk áldozatkészsége segélyünkre lévén a jövő évnegyedre is több gyönyörű regény, beszély, költemény a számtalan becses czikkel rendelkezünk, melyek művészi értékű rajzokkal diszitve legközelebbi füzeteinket is oly szellemi kincsesé teendik, mit évek múlva is szeretettel őrizhetnek előfizetőink könyvtáruk diszművei között. —

Múlapunk : A királyi eskü a pestbelvárosi plebániatéren junius 8-kán

szinnyomatban,

mint külön kedvezmény méltólag fog sorakozni az előbbiekhez.

Előfizetési föltételek: Egy füzet 30 kr., évnegyedre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt, egész évre 6 frt,

Ifj. DEUTSCH MÓR, kiadó-tulajdonos.

VÉRTESI ARNOLD, felelős szerkesztő.

Papir-kárpitokat

és transparensnek festett

ABLAKFÜGGÖNYÖKET

ajánl a legnagyobb választékban és a legmérsékeltbb árakon

Ruster György öccse,

Pesten, Dorottya-utca 5. sz. a., a Wurm-
udvarral szemben. 17 (1-*)

Nagy előnyt nyujtok a t. cz. vevőknek az által, hogy a kárpitok felragasztását itt helyben, valamint falun magam veszem át, különösen erre képezett gyakorlati emberekkel végeztetem és a tartósságért jóttalok.

Nyirkos falak

hol eddig sem kárpitok, sem festés nem alkalmaztatott, kárpitozok anélkül, hogy a legcsekélyebb nyirkosság is keresztül csaphatna, egészen ily rendszer szerint, tartósan és kész vagyok kétesztendei biztosítékot nyujtani.

Az ujonnan megnyitott

férfiruha-tár

a „walesi herczeghez”

Városháztér 5. sz. a.

ajánlja, a mi csak legelegánssabb magyar, francia és angol divatlapok szerint rendelkezül olcsó árakon, és pedig

Öltözék	16 forinttól	FÜLFELE
Kabátok	8 „	
Jaket-ek	12 „	
Nadrág és mellény	8 „	
Felöltő	10 „	
Vadászkabátok	8 „	
Hálókabátok	10 „	

Kivánatra mértékre is varratnak öltözékek ugyanazon árakon. A raktárban nem levő öltözékek, megrendelés után 16 órányi időre készen kiszolgáltatóknak.

Vidékről érkező megrendelések legpontosabban teljesítetnek. Ócska ruhák kicserélt tnek.

Tisztelettel

Braun Bernát,

15 (2-*)

Városháztér 6. sz.

Vetőmagok.

A gazdasázhhoz tartozó mindennemű **magok-**, ugymint **lóhere-, fű-, takarmányrépa, gabona-**, s más közhasznú **növény-magok**, valódi hollandi és francia kertli és **főzelék-magok, fa és bokor magok**, több száz külön-nemű **virágmagok**, valamint a leggyönyörűbb **Georginák** s. t. b. **igen olcsón és csálhatlan minőségűek** kaphatók

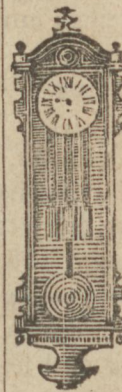
HOFFMANN J.

magkereskedésében Pesten, a „**vető emberhez**,” Dunasor a kis hid-utca szögletén az „angol királynő”-hez czimzett vendéglő épületében.

Árjegyzékek és minták az illetők kívánatára **bérmertesen** megküldetnek. 11 (3-3)

Kitünő minőségű és olcsó órák.

KOHN IGN.

dúsan felszerelt, az évek során jeles hirre kapott
ó r a - r a k t á r a

PEST, KIGYÓ-UTCZA 6. SZ

nagy választékot ajánl mindennemű jól beigazitott órákból, két évi kezesség mellett, árjegyzék szerint. Minden óra a pesti kir. fémjelölő hivatal részéről ellenőrzési jeggyel van ellátva.

Genfi zseborák:

Ezüst hengerórák 4 rubinnal	ft. 10-11	Arany horg. arany köpeny. 64, 69, 79, 89-95
„ aranyzárlal, felszőkfenő	12-13	„ horgonyóra, kristályüveg.
„ hölgyórák	13-14	„ arany köp. 15 rubinnal ft. 59-74
„ hengerórák 8 rubinnal	14-15	„ hölgy-horgonyóra 15 rubin „ 42-46
„ „ dupla fedéllel	15-16	„ kristályüveggel 47-51
„ hengeró. krist. üv. 4-8 r.	15-16	„ remontoir-ok, valódiak,
„ horgonyórák 15 rubinnal	15-16	„ kengyelnél fogva felhu
„ dupla fedéllel 15 rubinnal	18, 20-22	„ zandók, 15 rubinnal 69, 77, 89-99
„ angol horgonyórák kris-	18, 20, 22-24	„ dupla fedéllel 110, 119, 1 £, 148, 188
„ tállyüveg, 15 rubin	18, 20, 22-24	„ Ingaóra minden 24 óra után f. hazandó 11
„ sereghorgonyó. dup.fed. ft	21-23	„ 8-adnapra fölhuandó ft. 1£, 19, 21, 23
„ horgonyremontoir, valódi,	27-29	„ óra és félóra ütessel ft. 30-32
„ kengyelnél fogva felhu.	27-29	„ „ és negyedóra üt. 48, 50, 54
„ dupla fedél. 15 rubinnal	31-37	„ havi regulateur ft. 30-32
Arany hengerórák, 3 próbás	30-32	„ Francia bronzórák, mindenik
„ arany, 8 rubinnal	34-36	„ hétről hétre felhuandó 20, 25-35
„ arany köpeny., 8 rubinnal	34-36	„ minden két hétben felhu.
„ hölgyórák 4-8 rubinnal	24-27	„ „ „ „ 40, 60, 90, 120, 180, 200
„ hölgyórák aranyköpeny-	ft. 31-37	„ Ébresztő 5 ft. órától ft 7
„ nyel, 8 rubinnal	ft. 31-37	
„ hölgyórák, gyém. kirakva	54-56	
„ horgonyórák 15 rubinnal	35-39	
„ finomab arany köpeny.	44-49	
„ 15 rubinnal	44-49	
„ horg. dupla fedél 15 rub.	54-57	

Nagy raktár mindennemű 13 próbás ezüst lánc okból.

Kurta lánc 3.80, 4.50, 6, 7, 8-10
Ugyanaz hosszu 10, 12, 14, 16, 18-20

Vidéki megrendelések előre küldött ár vagy utánvét mellett a legpontosabban és leggyorsabban teljesítetnek és a mi tetszésre nem találna, kicseréltetik.

Órák, arany és ezüst a legmagasabb árakon cserében vétetnek.

Mindennemű igazítások általam feltalált gépek és számozok segítségével a legújabb gyakorlati genfi mód szerint készítettetnek és igen olcsón számítottatnak. 10 (3-3)